

Beograd praznuje

Vokalni kvintet Savski val na slavnostih ob 40. letnici osvoboditve našega glavnega mesta

Obletnica osvoboditve Beograda je za mlajši rod zgodovina, starejši pa hranimo na ta dogodek vsak svoje spomine. V našem partizanskem odredu je bilo vse iz sebe od veselja, ko je tisti poznooktobrski večer prispela depeša z radostno novico. Kot da je tik pred vrati zlata svoboda, ne pa krvoločna SS-divizija »Prinz Eugen« in njena decembrska štajerska ofenziva. Beograd je bil svoboden, toda koliko muk in krvavih žrtev je bilo še treba do dokončne osvoboditve naše dežele.

Beograd praznuje! Zastave plapolajo, glasba doni iz zvočnikov. Terazije so velikanski korzo, množica valovi po širokih pločnikih. Beograjski in ljubljanski severozhod – občini Palilula in Bežigrad – sodelujeta tudi ob tem praznovanju. Pa ne le Ljubljana, vabljen so vse prijateljske občine: zagrebški Medveščak, sarajevski Centar in skopski Karpoš. Prišli so uradni predstavniki občin, kulturne skupine in posamezniki ter animatorji kulturnega življenja. Slednji so dobro iz-

koristili čas ne le za izmenjavo mnenj in izkušenj, temveč tudi za to, da so sestavili okvirni program kulturne izmenjave med pobratenimi občinami v naslednjem srednjeročnem obdobju.

Gostujočim kulturnikom so domačini omogočili dva nastopa pred beograjsko publiko. Sodelovali so dramska umetnica, članica »Komedije«, Lela Margetič iz Zagreba, odlična mlada kitarista Zoran in Saško iz Sarajeva, Bežigradčan pa je zastopal vokalni kvintet »Savski val«. Nastopil je tudi domači ansambel »Skadarlijski izvori«, ki igra in poje – po vzoru svojih poklicnih skadarlijskih kolegov – priljubljene »gradske pesme«.

V petek, 20. oktobra popoldne, smo bili vsi gostje na slavnostni akademiji v veliki dvorani Ljudske univerze »Bratov Stamenkovič« na Paliluli. V avli je spominška razstava, na panojih so prikazani pretresljivi prizori 6. aprila in 20. oktobra, začetka in konca največje drame naše prestolnice. Beograd je fotogenično mesto, ponavlja-

jo nastopajoči besedilo recitala, toda vsaj tri stvari ima, ki jih je vredno videti in doživeti: njegove reke, nebo in – ljudi. Res je, Beograjčani so prijetni, sproščeni in gostoljubni. Marsikaj smo že doživeli doma in po svetu, ampak tako temperamentne mlade publike kot na palilulski srednji prometni šoli, nekaj korakov v stran in tako toplega in prisrčnega sprejema slovenske ljudske pesmi prejšnji dan, pa še zlepa ne. Tudi v Dunavcu, zadnjem naselju palilulske občine preko Donave, na pol pota do Zrenjanina so nas prijazno sprejeli. Tam je obrat kmetijskega kombinata Beograd. Delavci so ponosni: pšenica, sladkorna pesa, semenska koruza, 1.700 krav in poltretji vagon mleka vsak dan za Beograd. Večino zemlje, ki jo obdelujejo, so oteli močvari in trstičju.

Tam okoli so torej pred štiridesetimi leti lomastili tanki. In ko gledam ta lepa polja, kjer raste Jugoslaviji njeno resnično bogastvo in blagostanje, mi zveni v ušesih misel mladega zagrebškega pesnika, ki jo je tako prizadeto povedala Lela: da bi iz slovarjev vseh jezikov sveta za vedno črtali besedo – vojna. D. KURENT

POSVET AKTIVISTOV SZDL

Izmenjava izkušenj za boljše delo

Nadalj. s 1. strani

stavnega dela fronte socialistične zveze ter ocenjevali njihovo vključenost v delovanje krajevnih organizacij SZDL.

Zelo plodno in poglobljeno je bilo tudi delo delovne skupine, ki je razpravljala o aktualnih nalogah SZDL na področju socialne politike. To je področje, na katerem ima socialistična zveza v krajevnih skupnostih zelo pomembne naloge še zlasti v sedanjem trenutku, ko se zelo zastruje socialno materialni položaj mnogih občanov. V plodni razpravi so člani skupine izmenjali mnenja in izkušnje o izvajanju ukrepov socialne politike v krajevnih skupnostih ter sprejeli dogovore o nadaljnjih aktivnostih SZDL na tem področju ter vzpodbujanju delovanja drugih subjektov pri razreševanju vprašanj socialne problematike.

Ob koncu posveta so pozornost namenili vprašanjem kadrovske politike in nalogam krajevnih organizacij na tem področju in luči priprav na volitve leta 1986. Beseda je tekla o načelih in postopkih za uresničevanje stalnih kadrovskih priprav na volitve. Zavedati se namreč moramo, da kandidacijski postopki ne morejo in ne smejo biti kampanjski, ampak da je izbira in priprava kandidatov za posamezne funkcije v okviru krajevne samouprave in delegatskega sistema kot tudi

širše stalna skrb in naloga socialistične zveze. Napačno je mnenje, da je aktivnost potrebna le nekaj mesecev pred volitvami. Že danes morajo kadrovske komisije vsaj približno vedeti, s kakšnimi kadri razpolagajo in kaj je potrebno narediti, da bodo izbrali resnično najbolj sposobne in delovljne krajanje. Pri tem pa ne smejo zanemariti mladih, ki so še vse pre malo vključeni v krajevno samoupravo. Pomembno vlogo bodo tu morale odigrati tudi osnovne organizacije ZSMS kot sestavni del fronte.

Udeleženci posveta so razpravljali še o družbenopoliti-

čnih aktivnostih v krajevnih skupnostih, o uresničevanju politike ekonomske stabilizacije in pripravi planov kot tudi o uresničevanju ekonomske stabilizacije in pripravi planov kot tudi o uresničevanju ustavne zaslove krajevnih skupnosti in nalog SZDL v njej.

Ocenili so, da je posvet koristen in uspešen. Stališča, ki so jih sprejeli, bodo vodilo za nadaljnje delo v lastnem okolju. občinska konferenca pa je na posvetu spoznala in zvedela za mnoga konkretna vprašanja, ki jim bo v prihodnje namenila vso potrebno pozornost.

A. D.

Teden upokoencev v KS Boris Zihert

V krajevni skupnosti Boris Zihert smo bili v tednu upokoencev dokaj aktivni, mogoče bolj kot v preteklem letu. Začeli smo z izletom na Dolenjsko. Obiskali smo Muljavo, Pieterje, Kostanjevico in se namočili v Šmarjeških Toplicah. Kljub slabemu vremenu smo imeli veliko od izleta, saj smo si ogledali razstave, kulturne spomenike in kraje, ki jih verjetno drugače ne bi videli.

Sodelovali smo na tekmovanju strelcev in zasedli četrto mesto. Na osnovni šoli »Boris Zihert« so učenci višjih razredov pisali spis »Moj odnos do starejših ljudi«. Tri najboljše spise smo nagradili s knjižnimi nagradami in knjige podelili na pionirski konferenci šole.

Teden upokoencev smo zaključili s srečanjem članov, starih nad 70 let, v restavraciji Turist na Gospodarskem razstavišču. Osnovna šola B. Zihert nam je pripravila prvirčen kulturni programček, gostinci pa okusno večerjo. V svoji sredi smo pozdravili tudi 90-letno članico našega društva. Bilo je prijetno in vsi si še želimo takih srečanj.

JANA LENASSI

Jože Slovenc 60-letnik

Prvoborec Jože Slovenc, predsednik občinskega odbora Zveze združenih borcev NOV Bežigrad, je praznoval 60. rojstni dan. Rodil se je 30. oktobra 1924 kot sin delavca – sedlarja v Sp. Pohanci na Bizeljskem. Ko je bil star dve leti, se je družina preselila na ljubljansko Posavje in Malo vas, kasneje pa v Stožice. Tam je preživel mladost in v revščini doživel prva spoznanja o krivično urejenem svetu.

Narodna in razredna zavest sta Jožeta takoj ob kapitulaciji stare Jugoslavije postavila v vrste borcev proti okupatorju. Že meseca maja 1941. je bil Jože član prvih bojnih skupin na Ježici in zato sprejet v Skoj, septembra istega leta, še ne star 17 let, pa je s skupino posavskih fantov odšel v partizane. Boril se je najprej v stiški četi, nato v II. štajerskem bataljonu, z II. grupo odredov je odšel na Gorenjsko, kjer je bil nekaj časa borec Gorenjskega odreda. Vrnil se je na Dolenjsko in se boril v vrstah Tomšičeve brigade, kjer je bil septembra 1944. pri Cerknici hudo ranjen. Po ozdravitvi je pri Glavnem štabu Slovenije do konca vojne vodil posebno enoto, ki je na belokranjskih letališčih prevzemala zavezniško pomoč. Svojo partizansko pot je Jože začel kot borec, nato jo je nadaljeval kot mitraljezec, bil je politdelegat, namestnik komandirja, komisar, komandir in ob upokojitvi polkovnik milice in JLA.

Trd boj za svobodo in za uveljavitev temeljnih pravic delovnih ljudi sta Jožeta Slovenca prekalila v predanega revolucionarja. Osebnostno skromen, iskren in tovariški, si je znal v sredinah, kjer je deloval, pridobiti zveste sodelavce in prijatelje. Že osemnajst let dela kot akti-

vist v svoji krajevni skupnosti, v bežigradski občini je bil že prejšnja leta eno mandatno dobo predsednik ZZZB NOV, kar štirinajst let je v občini Bežigrad in v mestu Ljubljani delal v komisiji za vprašanja borcev. Zato je njegova velika zasluga,

storila, kar je mogla. Z veliko žrtvami in hudimi boji. Zgradili smo družbo, ki daje ljudem svobodo, sprostitve mišljenja in izražanja, pa tudi dovolj gmotnih možnosti za uresničevanje poklicnih ciljev. Sedaj je na mladih, da gradijo naprej. Borci ne moremo kaj dosti več. Naše, borčevske organizacije, enkrat celo ne bo več. Zdaj lahko še pomagamo, da postanejo tradicije NOB družbene. To pomeni, da mora te tradicije negovati socialistična zveza in zlasti mladina. Mladini moramo bolj kot doslej vcepjati ljubezen do domovine, požrtvovalnost, pogum, samoodpovedovanje, skromnost, tovarištvo.

Jože je v sebi dogradil tudi drugo plat, ki za večino ni bila opazna: slika v oljih in pastelu. Zlasti zadnja leta veliko razstavlja. Sodeloval je že na petdesetih razstavah. Ponošen je, da je eno svojih najlepših slik podaril maršalu Titu, ki jo je z veseljem sprejel v svojo zbirko.

Ob jubileju mu želimo obilo zdravja, da bi še dolgo deloval kot revolucionar in slikar.

D. R.

da je v bežigradski občini stanovanjsko vprašanje borcev skoraj povsem rešeno, zadovoljivo je poskrbljeno za stare, onemogle in osamljene borce, rednemu strokovnemu zdravljenju borcev pa je posvečena posebna pozornost. Jože Slovenc je tudi več kot pet let poročal mlade zakonca na Magistratu. Vse to je zmogel človek izrednih moralnih vrednot.

Kako kot prvoborec gleda na doživetje razvoju? »Naša generacija je

Tovarna stanovanj na Črnučah

Gradbeni delovni organizaciji SCT in Obnova sta se združili, njuna dejavnost pa je ostala razdrobljena na obstoječih lokacijah. Poslovanje je zaradi tega neracionalno in dražje, onemogočen je razvoj in širjenje posameznih dejavnosti. Zato so pripravili prostorsko združitve razdrobljenih objektov, predvsem tozgov IBK in Železokrivska dejavnost. V industrijski coni na Črnučah bodo na šestih hektarjih zemljišča postavili novo tovarno betonskih prefabrikatov z zmogljivostjo 100.000 ton izdelkov na leto, na površini 1,1 hektarja pa tovarno armatur z zmogljivostjo 20.000 ton na leto.

V tovarni na Črnučah bodo izdelali montažne elemente za gradnjo 600 stanovanj na leto, 70.000 kv. metrov industrijskih dvoran in 7.000 kv. metrov mostov na leto.

IVAN ŠUČUR

I. Š

TERVOL PANELI

Novosti iz Termike

V Inženiringu Termike so v okviru razvojnih nalog za elemente streh, fasad in predelnih sten iz termola v letošnjem letu zasnovali vrsto novih izdelkov pod delovnim nazivom »Tervol – paneli.«

To naj bi bili tovarniško izdelani sendvič elementi, katerih osnova – sredica je lamelni tervol, obojestranske obloge pa iz različnim materialov oziroma njihovih kombinacij. Tervol paneli so logično nadaljevanje razvoja ZOZ elementov, ki jih proizvajajo v Poljanah za potrebe ladjedelništva, pa tudi rezultat zahtev tržišča, saj projektanti, investitorji in izvajalci že dalj časa povprašujejo po takih izdelkih.

Za obloge lahko uporabljamo gips – karton plošče, salonit,

iverice, papir in tako dalje. Tervol panele bi lahko uporabljali v različnih dejavnostih, zlasti v gradbeništvu in industriji za elemente fasad, predelnih sten, podov, streh, akustičnih in protipožarnih zaščit itd. Pomembno pa je tudi dejstvo, da so v celoti izdelani iz domačih materialov, ter da so v Inženiringu Termike razvili tehnologijo, ki omogoča predfabrikacijo elementov v večjih serijah in v velikem številu kombinacij za različne namene.

V Termiki pa so imeli pri razvoju teh elementov še posebno srečo, saj se jim je ponudila že na samem začetku možnost uporabe elementov v praksi, saj so sodelovali z zasebnim obrtnikom, ki je s svojimi sodelavci zasnoval novo montažno hišo IKOR 84 kot nadaljevanje hiš IKOR 82 in 83, ki so bile izdelane iz Trimo elementov.

Zaradi visoke cene, omejene debeline izolacije in drugih znanih slabosti teh elementov je obrtnik poiskal konstrukcijske rešitve svoje hiše v Termiki. Kompletna sestavljena hiša in vzorci raznih tervol panelov so bili potem razstavljeni na obrtnem sejmu v Celju, izdelek pa je dobil prvo nagrado za inovacijo. Sedaj se v Termiki že oglašajo posamezniki, ki so v Celju videli hišo IKOR 84 in spoznali njene prednosti ter se zanimajo za izvajalca in iščejo razne informacije v zvezi z novimi Termikinimi izdelki. Še bolj vzpodbudno pa

je, da se za tervol panele vse bolj zanimajo projektanti, investitorji in izvajalci gradbenih del, kar kaže, da bo nov program Termike imel na tržišču dovolj kupcev.

V Termiki sedaj pripravljajo in kompletirajo dokumentacijo za predstavitev elementov tržišču, v teku so priprave na uvajanje proizvodnje. Zavod za raziskavo materiala pa že atestira nov Termikin izdelek. Pri razvojni nalogi, katere plod so tervol paneli, so sodelovali arhitekt Mitja Mrevlje kot vodja raziskovalne naloge, Janez Dolinar, Pero Zovko in Vojko Žitnik ter skupina tovariša Plavca.

T. R.

NA SPLOŠNI SREDNJI VOJAŠKI ŠOLI

Srečanje šol s Stanetovim imenom

Pripadniki splošne srednje vojaške šole Franc Rozman – Stane bodo jutri s slavnostno prireditvijo počastili spomin na heroja Staneta, ki je 7. novembra pred 40. leti izgubil življenje v Lokvah pri Črnomlju. Ob obletnici smrti Franca Rozmana – Staneta in dnevu bežigradske vojaške šole so se danes zbrali na tradicionalnem dvodnevem srečanju predstavniki osnovnih šol iz Maribora, Dragatuša in Šiške, ki nosijo ime slavnega komandanta slovenskih partizanov.

Učenci in njihovi mentorji bodo obiskali vojašnice v ljubljanski garniziji, si ogledali premiero filma »Starešina kopenske vojske« in se pomerili v strelstvu, seznanili se bodo z delom in življenjem gojencev vojaške šole ter ob dnevu šole prisostvovali slavnostni prireditvi. Ogledali si bodo tudi razstavo fotografskih in likovnih del gojencev na šoli in se pogovarjali z nekdanjimi dijaki – zdaj gojenci vojaških akademij. Mentorji in vojaški starešine pa se bodo pogovorili o metodah obujanja in ohranjanja revolucionarne podobe heroja komandanta Staneta.